

Col·lecció "la Caixa" d'Art Contemporani**Selecció de Maria Fusco**

Fins l'1 de setembre de 2019

Galeria 7, entrada lliure

- **Diversos autors de renom internacional exploren la col·lecció d'art contemporani més destacada a Espanya en aquesta sèrie de quatre presentacions que se succeeixen al llarg d'un any. Cada un dels escriptors comissaria una presentació d'obres i aporta nous textos basats en la seva selecció.**

14 de maig de 2019. El director de l'Àrea de Cultura de la Fundació Bancària "la Caixa"; la comissària en cap de la Whitechapel Gallery, Lydia Yee, i l'escriptora Maria Fusco han presentat avui la segona de les quatre exposicions que la prestigiosa galeria londinenca organitza a partir dels fons de la Col·lecció "la Caixa" d'Art Contemporani.

Es tracta de la primera col·lecció privada espanyola que és convidada per la Whitechapel Gallery per ser exhibida a les seves sales d'exposició. Des del passat mes de gener i fins a abril de 2020, es presenten quatre exposicions diferents consecutives per a les quals la galeria ha convidat a quatre escriptors: Enrique Vila-Matas, Maria Fusco, Tom McCarthy i Valeria Luiselli.

Després de la primera selecció d'obres a càrrec del rellevant novel·lista espanyol Enrique Vila-Matas, arriba ara el torn de l'escriptora d'art experimental Maria Fusco (1972). Fusco es pregunta què passa quan es dona veu a les obres d'art, i sota aquesta prisma explora un món imaginatiu que se situa entre el llenguatge, el silenci i l'espai, en aquesta mostra de nou obres mestres de la col·lecció d'art contemporani més destacada d'Espanya.

Convidada per la Whitechapel Gallery de Londres per seleccionar obres de la Col·lecció "la Caixa" d'Art Contemporani i escriure un text de ficció que acompanyi las creacions escollides, Fusco presenta pel·lícules, fotografies i escultures de l'influent pintor britànic **Alan Charlton** (Regne Unit, 1948); l'artista **Esther Ferrer** (Espanya, 1937), pionera de la *performance* a Espanya, i la fotògrafa i cineasta internacionalment coneguda **Cindy Sherman** (EUA, 1954). Els artistes que completen la mostra són **Cristina Iglesias** (Espanya, 1956), **Pello Irazu** (Espanya, 1963), **Astrid Klein** (Alemanya, 1951), **Ignacio Uriarte** (Alemanya, 1972) y **Cristopher Williams** (Estats Units, 1956).

La nova narració curta duta a terme per Fusco, *NOU CAMPANES QWERTY. Ficció per a veu en directe* (2019), imagina que les obres d'art parlen en una conferència a través de veus característiques. L'obra es publica com a part del catàleg de l'exposició.

Fusco es va sentir intrigada pels temes relacionats amb el so, la mudesa i el cos que va trobar a la col·lecció, i aquests són l'eix principal de la mostra i del nou text. La pel·lícula muda d'Esther Ferrer *Astonishment, Disdain, Pain and So On* [*Estranyesa, menyspreu, dolor i un llarg etc.*], del 2013, retrata tota una varietat d'intenses emocions a través dels gestos i

l'expressió. A prop, es pot sentir el «tac tacatac» de les tecles d'una màquina d'escriure. La pel·lícula d'Ignacio Uriarte (Alemanya, 1972) *The History of the Typewriter Recited by Michael Winslow* [*Història de la màquina d'escriure recitada per Michael Winslow*], del 2019, presenta Michael Winslow, un actor americà amb una capacitat extraordinària vocal, que recrea els sons de 32 màquines d'escriure diferents només amb la seva veu i dos micròfons, per evocar una història auditiva de l'escriptura analògica.

Sense títol núm. 102 (1981), de Cindy Sherman, és un muntatge espectacular d'un autoretrat fotogràfic d'una jove a la gatzoneta, que aquí mira amb curiositat la trobada entre Ferrer i els protagonistes d'Uriarte. Un arc de formigó de Cristina Iglesias (Espanya, 1956) ofereix un portal arquitectònic cap a l'exploració del llenguatge, el silenci i l'espai de la mostra, mentre que l'obra en monocrom mut gris d'Alan Charlton titulada *Painting in Ten Parts* [*Pintura en deu parts*] (1990) busca estructurar la paret blanca a través de la serialització i la repetició.

Aquesta és la segona exposició d'una sèrie de quatre en què autors reconeguts internacionalment exploren la principal col·lecció d'art contemporani d'Espanya. Les quatre mostres es duran a terme al llarg d'un any. Fundada a Barcelona el 1985, la de "la Caixa" va ser la primera col·lecció institucional espanyola que va apostar per l'art contemporani de postguerra, amb l'objectiu de fomentar el diàleg entre l'art espanyol i l'internacional. Actualment inclou més de mil obres d'artistes internacionals del món de la pintura, l'escultura, la fotografia, la instal·lació i la cinematografia.

- El cicle d'exposicions ha estat comissariat per Lydia Yee, comissària cap de la Whitechapel Gallery, i Nimfa Bisbe, cap de les Col·leccions d'Art de la Fundació Bancària "la Caixa"; amb Candy Stobbs com a comissària ajudant, i Inés Costa, com a assistent d'exposicions de la Whitechapel Gallery.
- De la sèrie de publicacions bilingües que acompanyen cada mostra, aquesta segona és un llibre il·lustrat que inclou un nou escrit de Maria Fusco, especialment encomanat per l'ocasió. Un altre text més, a càrrec de la crítica d'art i comissària Neus Miró, introdueix als lectors en la història del videoart a la Col·lecció "la Caixa".

Sobre Maria Fusco

Nascuda a Belfast, Maria Fusco és una escriptora interdisciplinària guanyadora de diversos premis. Actualment viu a Glasgow. Les seves obres s'han traduït a deu idiomes i els seus últims llibres publicats són *Legend of the Necessary Dreamer* (Londres: Vanguard Editions, 2017), descrit per Chris Kraus com «un nou clàssic de la ficció filosòfica femenina», i *Give Up Art: Collected Critical Writings* (LA/Vancouver: New Documents, 2017). La seva performance itinerant, *ECZEMA!*, encarregada pel Teatre Nacional de Gales el 2018, celebra el 70è aniversari del Servei Sanitari Nacional; ha estat publicat com un EP per Accidental Records. *Master Rock* és un repertori per a un muntanya, encarregat per Artangel i BBC Radio 4 el 2015, l'emissió experimental del qual per ràdio va ser seguida per més de 2,5 milions d'oients. Va ser l'escriptora resident inaugural a la Whitechapel Gallery (2009-2010) i és fundadora de *The Happy Hypocrite*, una revista per a i sobre l'escriptura experimental. És catedràtica de la Universitat de Northumbria i anteriorment va ser professora adjunta a la

Universitat d'Edimburg i directora de l'art de l'escriptura a Goldsmiths, Universitat de Londres.

Sobre Whitechapel Gallery

Durant més d'un segle, la Whitechapel Gallery ha presentat en primícia artistes de talla mundial, des mestres moderns com Frida Kahlo, Pablo Picasso, Jackson Pollock i Mark Rothko fins contemporanis com Sophie Calle, Lucian Freud, Gilbert & George i Walid Raad. Amb les seves sales i exposicions, comissariat d'artistes, exhibicions de col·leccions, el seu arxiu històric, recursos educatius, cursos d'art, restaurant i llibreria, sempre hi ha alguna cosa a veure gratuïtament. La Whitechapel Gallery esdevé pedra angular per a l'art modern i contemporani a nivell internacional, té un paper central en el paisatge cultural de Londres i és fonamental per al creixement continu del barri d'art contemporani més vibrant del món.

La galeria no posseeix una col·lecció pròpia, però té una sala dedicada permanentment a mostrar destacades col·leccions públiques i privades.

www.whitechapelgallery.org/

Sobre "la Caixa"

La Col·lecció "la Caixa" d'Art Contemporani va ser fundada el 1985 i actualment inclou més de mil obres. Els orígens de la col·lecció se situen en el compromís de "la Caixa" per fer possible que les persones puguin gaudir de l'art i la cultura. "la Caixa" va ser fundada el 1904 i va passar a ser Fundació "la Caixa" el 2014, després de la reestructuració de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona.

La nova fundació va heretar l'objectiu social que "la Caixa" ha perseguit des del començament: treballar per millorar el benestar de les persones, especialment de les més necessitades, i per al progrés del conjunt de la societat. "la Caixa" va començar a organitzar exposicions a principis de la dècada del 1980, presentant obres d'art contemporani i establint una relació directa amb l'art del segle vint, i després va fer un més i va crear la seva pròpia col·lecció. La nova col·lecció es va dedicar en particular a obres d'art dels anys vuitanta del segle passat, encara que també va incloure treballs d'artistes destacats dels anys seixanta i setanta. Les preguntes en què es basa la col·lecció són: Quina funció té l'art en la societat? Com podem fer caure les barreres que separen les persones de l'art?

Des del principi, la col·lecció ha apostat per l'art contemporani. Bruce Nauman, Cristina Iglesias, Doris Salcedo, Gerhard Richter, Joseph Beuys, Donald Judd, Mona Hatoum, Dora García, Juan Muñoz, Antoni Tàpies, Cornelia Parker, Juan Uslé, Sigmar Polke, Cindy Sherman i Paul McCarthy són només alguns dels artistes de renom que hi estan representats.

Informació per al visitant

Entrada: lliure

Horari d'obertura: de dimarts a diumenge, de 11 a 18 h; dijous, de 11 a 21 h

Whitechapel Gallery, 77 - 82 Whitechapel High Street, Londres E1 7QX

T + 44 (0) 20 7522 7888 | info@whitechapelgallery.org | whitechapelgallery.org

Per a més informació:

Anna Wates, assistent de Relacions amb els Mitjans

T +44 (0)20 7522 7871 | annawates@whitechapelgallery.org

Josué Garcia, departament de Comunicació de "la Caixa"

T +34 638 14 63 30 | jgarcial@fundaciolacaixa.org

#laCaixaCollection